

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพีบีเอส
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Developing A Basic Guitar Skills Training Set For
Junior High School Students, PBISS International
School, Surat Thani

ธีระยุทธ เดชศรี¹

ธัญยาภรณ์ โพธิกาวิณ²

ปริณยานันท์ พร้อมสุขกุล³

Thirayut Dechsri

Dhanyaporn Phothikawin

Preeyanun Promsukkul

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพีบีเอส จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2) หาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนนานาชาติพีบีเอส จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทาง

¹นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล ติดต่อได้ที่: thirayut.2205@gmail.com

²Student, Master of Arts Program (Music Education) College of Music, Mahidol University,
e-mail: thirayut.2205@gmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ติดต่อ
ได้ที่: Dhanyaporn.pht@mahidol.ac.th

²Assistant Professor, Music Education Department, College of Music, Mahidol University,
e-mail: Dhanyaporn.pht@mahidol.ac.th

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ติดต่อ
ได้ที่: preeyanun_piano@hotmail.co.th

³Assistant Professor, Music Education Department, College of Music, Mahidol University,
e-mail: preeyanun_piano@hotmail.co.th

การเรียนก่อนและหลังเรียนเรื่องชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 7 จำนวน 20 คน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือการวิจัย คือ 1) ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน และ 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน หากคุณภาพเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 0.75 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ E1/E2 และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน โดยการทดสอบสมมติฐานแบบการทดสอบ T-test dependent และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย 1) การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน พบว่า มี 8 ชุดฝึกทักษะ ได้แก่ 1.1) กีตาร์พื้นฐาน 1.2) เฟรตบอร์ดกีตาร์ 1.3) ทฤษฎีดนตรีพื้นฐานสำหรับปฏิบัติ กีตาร์ 1.4) คอร์ดในบันไดเสียง C จังหวะ 1.5) คอร์ดในบันไดเสียง G และจังหวะ 1.6) การดำเนินคอร์ด (I-vi-ii-V) 1.7) การดำเนินคอร์ด (IV-ii-V-I) และ 1.8) ตัวอย่างเพลงสมัยนิยม 2) ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน พบว่า มีประสิทธิภาพที่ 81.30/88.20 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระดับนัยสำคัญ 0.05 การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสามารถนำไปสู่การประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนดนตรีในเครื่องมืออื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ดนตรี มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop a basic guitar skill training package for lower secondary school students, PBISS International School in Surat Thani; 2) determine the efficiency of a basic guitar skill train-

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ing package for lower secondary school students, PBISS International School in Surat Thani; and 3) compare the results of pre-and post-applications of basic guitar skill training package for lower secondary school students, PBISS International School in Surat Thani. Conducting studies with experimental research (pre-experimental research). The sample for this study consisted of 20 grade 7 lower secondary school students, selected using simple random sampling using the classroom as a random unit by drawing lots. The instruments used in this research consisted of 1) a basic guitar skills training package; 2) a Lesson plan of a basic guitar skills training package; 3) a pre-and post-test. Determine the instrument is quality by evaluating the content is fidelity. By considering into consideration the index of consistency (Index of Item Objective Congruence: IOC) having a score of 0.75 on the IOC, Statistics used to determine efficiency $E1/E2$, and statistics used to evaluate data, Mean ($\bar{x}$), Standard Deviation (S.D.), and comparing the findings. The T-test-dependent test of the hypothesis measures success in mastering basic guitar abilities.

The results of the research were as follows: 1) the development of a basic guitar skills training package comprised of 8 parts: 1.1) basic guitar; 1.2) the fretboard of a guitar; 1.3) basic music theory for guitar practice; 1.4) chords in key C and rhythm; 1.5) chords in key G and rhythm; 1.6) chords progression (I-vi-ii-V); 1.7) chords progression (IV-ii-V-I); and 1.8) examples of popular song, 2) the basic guitar skills training package scores the efficiency of 81.30/88.20 which met the specified 80/80 threshold, and 3) learning achievement through the basic guitar skill training package suggested that the mean of the post-test scores are higher than that of the pre-test scores with statistical significance ($p=0.05$). The results of the basic guitar skills training package research provide guidelines for developing guitar playing skills. And teachers can use it to effectively create music instruction management in other tools.

Keywords: Guitar Skill Training Package, Music, Junior High School Students, PBISS International School

บทนำ

ดนตรีเป็นวิชาที่มีความสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนและเป็นวิชาการที่กว้างไกล ลึกซึ้ง เนื่องจากดนตรีเป็นศาสตร์ที่อยู่คู่กับมนุษย์มานาน ดนตรีช่วยส่งเสริมความสามารถของผู้เรียนเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ ช่วยพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ ตลอดจนไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสังคม ดังนั้น ดนตรีเป็นวิชาที่ช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถทางดนตรี ตลอดจนมีความซาบซึ้งในดนตรีอย่างแท้จริง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2561: 1) การพัฒนาความรู้ความสามารถทางดนตรี จึงต้องศึกษาพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเป็นช่วงวัยที่มีความพร้อมเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ดนตรี ทั้งในด้านร่างกาย สังคม อารมณ์และจิตใจ กระบวนการคิดที่เป็นระเบียบ รู้จักการใช้เหตุผล และการแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนได้ อีกทั้งเด็กในช่วงนี้สามารถรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดด้านดนตรีได้ครบถ้วนมีความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรี เรื่องจังหวะ (Rhythm) ระดับเสียง (Pitch) รูปแบบ (Structure) เสียงประสาน (Harmony) รูปพรรณ (Texture) สีเสียง (Tone Color) และลักษณะของเสียง (Characteristics of sound) (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2561: 110) ซึ่งสามารถนำมาสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีและทักษะปฏิบัติดนตรีได้เป็นอย่างดี

โรงเรียนนานาชาติพีบีเอส เป็นโรงเรียนเปิดสอนในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นจนถึงศึกษาตอนปลาย มีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรดนตรีเคมบริดจ์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังความสุขทางดนตรีผ่านการมีส่วนร่วม ในประสบการณ์ที่มีความหมายและสนุกสนาน พัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในฐานะนักดนตรี ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างมีจุดมุ่งหมายและแสดงออกผ่านการร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรี หล่อเลี้ยงความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคลและส่วนรวม และใช้ความรู้เพื่อสร้างสรรค์บทเพลง พัฒนาทักษะเชิงสร้างสรรค์ที่จะช่วยในด้านต่าง ๆ ของการเรียนรู้และการพัฒนาในอนาคต โดยดนตรีส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และสร้างความมั่นใจ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเข้าใจในการแสดงออกอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และนักเรียนสามารถแสดงความสามารถผ่านการร้องเพลงหรือเครื่อง

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ดนตรีได้ทุกประเภท อีกทั้งเป็นการสร้างเสริมความรู้ที่หลากหลายของดนตรีในหลายรูปแบบหลากหลายวัฒนธรรม (Cambridge Assessment International Education, 2019: 2-4) แต่ด้วยการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรของโรงเรียนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาดนตรีด้วยการปฏิบัติจากเครื่องดนตรี โรงเรียนจึงนำกีตาร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่จากปฏิบัติงาน ในฐานะของครูดนตรี ผู้วิจัยพบว่า ในการเรียนการสอนวิชาดนตรี ยังไม่มีการจัดทำชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ขึ้นมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ของผู้วิจัยพบว่า กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่มีขนาดพอเหมาะ สามารถพกพาไปบรรเลงได้อย่างสะดวก ใช้งานได้หลากหลาย อีกทั้งกีตาร์ยังเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถสร้างสรรค์ บทเพลงได้หลายประเภท โดยเฉพาะบทเพลงสมัยนิยม ดนตรีป๊อป หรือร็อก ซึ่งเป็นประเภทของดนตรีที่ได้รับความนิยมในกลุ่มของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (Chapman, 1993: 26; กมลธรรม เกือบุดร, 2554: 169) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์เพื่อนำมาสู่การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยของพงศธร ห่องแสง และ คมกริช การินทร์ (2561: 292) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เป็นไปตามเกณฑ์ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อด้านชุดกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมาก สอดคล้องกับสันติ มุสิก (2565: 2014) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาคัดชั้นประสิทธิผลของชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร โดยผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์เบื้องต้น เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสองเรื่องที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดฝึกทักษะในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกีตาร์พบว่า การออกแบบชุดฝึกทักษะกีตาร์ที่เหมาะสม จะสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความรู้และทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้นและสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้เห็นความสำคัญของการใช้ชุดฝึกทักษะในการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติกีตาร์ของนักเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และสามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับกีตาร์อะคูสติค และมีเจตคติที่ดีในการเรียนดนตรี ใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีการวิจัย

การวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pre-test and Post-test design (Fitz-Gibbon & Morris, 1987: 113) มีระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 2 ห้อง จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 7 โรงเรียนนานาชาติพีบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 ห้อง จำนวน 20 คน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดฝึกทักษะกีตาร์ และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 ชุด แบ่งเนื้อหาสาระ ดังนี้ (1) เรื่อง กีตาร์พื้นฐาน (2) เรื่อง กีตาร์เฟรตบอร์ด (3) เรื่อง ทฤษฎีดนตรีพื้นฐาน สำหรับปฏิบัติกีตาร์ (4) เรื่อง คอร์ดในบันไดเสียง C และจังหวะ (5) เรื่อง คอร์ดในบันไดเสียง G และจังหวะ (6) เรื่อง การดำเนินคอร์ด (I-vi-iii-V) (7) เรื่อง การดำเนินคอร์ด (IV-ii-V-I) และ (8) เรื่อง ตัวอย่างบทเพลงสมัยนิยม โดยในแต่ละชุดใช้เวลา จำนวน 1 ชั่วโมง ซึ่งผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และการปฏิบัติกีตาร์ โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความสอดคล้องมากกว่า 0.75 ขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานทางการเรียน เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อใช้สำหรับชุดฝึกทักษะชุดที่ 1 จำนวน 10 ข้อ 10 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 3 จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน รวมเป็นคะแนน 40 คะแนน ซึ่งผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และการปฏิบัติกีตาร์ โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความสอดคล้องมากกว่า 0.75 ขึ้นไป และแบบประเมินทักษะกีตาร์พื้นฐานขั้น ใช้เทคนิคการให้คะแนนแบบรูบริค แบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ เพื่อใช้สำหรับชุดฝึกทักษะชุดที่ 4 จำนวน 10 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 5 จำนวน 10 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 6 จำนวน 10 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 7 จำนวน 10 คะแนน ชุดฝึกทักษะชุดที่ 8 จำนวน 20 คะแนน รวมเป็นคะแนนทั้งหมด 60 คะแนน ซึ่งผ่านการตรวจคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีศึกษา และการปฏิบัติกีตาร์ โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และมีความสอดคล้องมากกว่า 0.75 ขึ้นไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎีเพื่อนำมาพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศึกษาหลักสูตรดนตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (Cambridge Assessment International Education, 2019: 1-44) นำมาวิเคราะห์เพื่อหาตัวแปรในการศึกษาเพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านทักษะทางการปฏิบัติกีตาร์และการสอนกีตาร์ จำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพโดยการหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

การเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผู้วิจัยได้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 การทดสอบแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน ครั้งที่ 2 การทดสอบแบบกลุ่ม จำนวน 9 คน เมื่อได้ผลการทดลองแล้วผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในครั้งที่ 3 จำนวน 20 คน ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำชุดฝึกทักษะกีตาร์ และแผนการจัดการเรียนรู้ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงในครั้งที่ 3 จำนวน 20 คน ที่ไม่ซ้ำกับกลุ่มทดลอง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน โดยนำมาเทียบกับเกณฑ์การพิจารณา 80/80

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ T-Test dependent

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบประเมินการปฏิบัติทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านจิตพิสัย มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบตาราง และการบรรยายเชิงพรรณนาวิเคราะห์

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การพัฒนาชุดฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า นำหลักสูตร Cambridge Lower Secondary Music (Cambridge Assessment International Education, 2019: 2-4) และ The Complete Guitar (Chapman, 1993: 26-50) หนังสือ เรียนลัดหัดเล่นกีตาร์ ด้วย Guitar Pro (สิริวิทย์ คิมหาร, 2551: 25-194) และทฤษฎีดนตรีแนวปฏิบัติ (สมนึก อุ่นแก้ว, 2563: 83-111) มาเป็นแนวทางในการจัดทำชุดฝึกทักษะ และ นำแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาเพียเจต์ (Piaget, 1936: 9-32) ที่คำนึงถึงกระบวนการทางสติปัญญา (Cognitive Process) ตามช่วงวัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1964: 6-9) มาประยุกต์ใช้ คือ 1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) นำไปใช้ในเรื่องเนื้อหา เรื่องกีตาร์พื้นฐาน เรื่องกีตาร์เฟรตบอร์ด และทฤษฎีดนตรีพื้นฐาน 2) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) นำไปใช้ในเรื่องคอร์ดและจังหวะ การดำเนินคอร์ด และการฝึกปฏิบัติตัวอย่างเพลง และ 3) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) นำไปใช้ในเรื่องการถ่ายทอดอารมณ์ของบทเพลง และรูปแบบการเรียนการสอนทักษะ เพื่อเชื่อมโยงกับการปฏิบัติกีตาร์เดวิส (Davies, 1971: 50-56) ที่เน้นการฝึกปฏิบัติจากทักษะย่อย เพื่อพัฒนาเป็นทักษะที่สมบูรณ์ มาออกแบบชุดฝึกและแผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีองค์ประกอบตามทฤษฎีข้างต้น และเรียบเรียงเนื้อหาชุดฝึกตาม The Complete Guitar (Chapman, 1993: 26-50) โดยมีเนื้อหาการเรียนรู้ และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจประวัติกีตาร์ ทฤษฎีดนตรีสากล และการปฏิบัติกีตาร์ เมื่อนักเรียนเข้าใจทฤษฎีแล้วจะสามารถเข้าใจบทเพลงและการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบชุดฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด ได้แก่ (1) ชุดฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง กีตาร์พื้นฐาน (2) ชุดฝึกทักษะที่ 2 เรื่อง เฟรตบอร์ดกีตาร์ (3) ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง ทฤษฎีดนตรีพื้นฐานสำหรับปฏิบัติกีตาร์ (4) ชุดฝึกทักษะที่ 4 เรื่อง คอร์ดโนบันโดเสียง C และจังหวะ (5) ชุดฝึกทักษะที่ 5 เรื่อง คอร์ดโนบันโดเสียง G และจังหวะ (6) ชุดฝึกทักษะที่ 6 เรื่อง การดำเนินคอร์ด (I-vi-ii-V) (7) ชุดฝึกทักษะที่ 7 เรื่องการดำเนินคอร์ด (IV-ii-V-I) และ (8) ชุดฝึกทักษะที่ 8

เรื่อง ตัวอย่างเพลงสมัยนิยม ทั้งหมดนี้เพื่อให้การเรียนรู้การสอนเป็นไปตามพัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน และสร้างเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ดนตรีให้กับนักเรียนได้ โดยสามารถเขียนเป็นแผนภาพการสร้างชุดฝึกและแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นำเสนอผลดังตาราง 1

ตารางที่ 1: ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

การทดสอบ ประสิทธิภาพ	ผลคะแนนทดสอบ	
	ระหว่างเรียน (E_1)	หลังเรียน (E_2)
กลุ่มตัวอย่าง 3 คน	82.33	88.00
กลุ่มตัวอย่าง 9 คน	81.22	85.67
กลุ่มตัวอย่างจริง 20 คน	81.30	88.20

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผลคะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเท่ากับ 81.30 และผลคะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) มีค่าเท่ากับ 88.20 แสดงว่าชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นพบว่า มีประสิทธิภาพที่ 81.30/88.20 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นไปตามเกณฑ์ เนื่องจากชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานมีการจัดตามหลักสูตรและจัดตามพัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มีการใช้องค์ประกอบการสร้างแผนทั้ง 8 แผนการจัดการเรียนรู้

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

3. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี เสนอผลการวิเคราะห์ดังตาราง 2

ตารางที่ 2: ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

กลุ่ม	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	T	sig
ก่อนเรียน	20	100	64.15	5.44	24.474	.000
หลังเรียน	20	100	88.20	2.53		

ตารางที่ 2 พบว่า ผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน 64.15 คะแนน (S.D.=5.44) และผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน 88.20 คะแนน (S.D.=2.53) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนพบว่าคะแนนทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สูงกว่าคะแนนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะและแผนการจัดการเรียนรู้ กีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีพบว่า หลักสูตร Cambridge Lower Secondary Music (2019: 1-4) และทักษะการปฏิบัติกีตาร์

หลักสูตร Cambridge Lower Secondary Music (Cambridge Assessment International Education, 2019: 2-4) มีจุดมุ่งหมายเพื่อปลูกฝังความสุขทางดนตรีผ่านการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ที่มีความหมาย พัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นต่อการมีส่วนร่วมในฐานะนักดนตรี ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างมีจุดมุ่งหมายและแสดงออกผ่านการร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรี หล่อเลี้ยงความคิดสร้างสรรค์ส่วนบุคคลและส่วนรวม และใช้ความรู้เพื่อสร้างสรรค์บทเพลง พัฒนาทักษะเชิงสร้างสรรค์ที่จะช่วยในด้านต่าง ๆ

ของการเรียนรู้และการพัฒนาในอนาคต จากการวิเคราะห์หลักสูตร พบว่า โครงสร้างของวิชาดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเกรด 7-8 เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะเครื่องดนตรี และมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์บทเพลง ซึ่งทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะสามารถกระทำได้ดี เมื่อได้เรียนสาระดนตรี (Music Subject-Matter) ทั้งส่วนที่เป็นเนื้อหา (Music Content) องค์ประกอบหรือโครงสร้างของดนตรี และส่วนที่เป็นทักษะ (Music skills) ซึ่งได้แก่ การปฏิบัติทางดนตรีหรือทักษะ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2540: 1) ดังนั้นในการพัฒนาชุดฝึกในครั้งนี้ จึงได้เริ่มจากสอนในส่วนของทฤษฎีดนตรีในเรื่องของทฤษฎีดนตรีพื้นฐาน และตามด้วยการปฏิบัติดนตรี ในรูปแบบของจังหวะ คอร์ด การดำเนินคอร์ด และบทเพลง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานที่จะนำไปสู่ทักษะในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแม่นยำและสามารถฝึกทักษะทางดนตรีได้รวดเร็วขึ้น

ทักษะการปฏิบัติที่ได้สร้างขึ้นยังได้นำกีตาร์ มาฝึกทักษะทางการปฏิบัติ เนื่องจากกีตาร์เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงบทเพลงได้หลากหลายประเภท และหลากหลายอารมณ์เพลง ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมสุนทรียะทางดนตรี สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาที่มีความสนใจดนตรีที่มีความหลากหลาย ความลึกซึ้งในด้านแนวคิด และทักษะทางดนตรี ทำให้สามารถแสดงความรู้สึกถ่ายทอดอารมณ์ตามบทเพลงสามารถนำไปสู่การเห็นคุณค่าของบทเพลง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2541: 12)

นอกจากนี้ การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์ ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ของของบลูม (Bloom, 1964: 6-9) นำมาสู่การออกแบบการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ 1) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านสมองเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับสติปัญญา ความรู้ความคิด ซึ่งในการออกแบบได้นำมาใช้ในส่วนการประเมินเนื้อหาที่เกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี 2) ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เพื่อศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับจิตใจ ค่านิยม ความรู้สึก ความซาบซึ้ง ทศณคติ นำไปใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในด้านของการรับรู้ การตอบสนอง และค่านิยมที่เกิดขึ้น และ 3) ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติได้นำมาใช้ในการฝึกปฏิบัติในทักษะเบื้องต้น และการบรรเลงดนตรี นำมาบูรณาการกับเนื้อหาสำคัญที่ได้รับรวบรวมความรู้ในด้านดนตรีไว้อย่างครบถ้วน ซึ่งการนำทฤษฎีการเรียนรู้ของของบลูม เป็นการสะท้อน

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลลัพธ์ของการพัฒนาชุดฝึกทั้งในด้านการเรียนทฤษฎี และการปฏิบัติ รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรีของผู้เรียนอีกด้วย เพื่อนำมาสู่การพัฒนาชุดฝึกให้มีคุณภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานเป็นการนำหลักสูตร เนื้อหา และการปฏิบัติดนตรีมาบูรณาการร่วมกันเพื่อการพัฒนาทักษะทางการปฏิบัติดนตรี และนำมาสู่การสร้างและออกแบบชุดฝึกทักษะ รวมทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 8 ชุด มีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และเอื้อต่อกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางดนตรีที่เหมาะสมตามพัฒนาการของนักเรียนในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติกีตาร์ของ Davies (1971: 50-56) จากผลการวิจัยในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ได้นำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของ Davies (1971: 50-56) 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้น 1 สาธิตทักษะ ขั้น 2 สาธิตและให้นักเรียนปฏิบัติทักษะ ขั้น 3 ให้นักเรียนปฏิบัติทักษะขั้น 4 ให้เทคนิควิธีการ และขั้น 5 ให้นักเรียนเชื่อมโยงทักษะจนสามารถปฏิบัติได้ มาจัดทำแผนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางปฏิบัติดนตรี นอกจากนี้ผลของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติดังกล่าว ยังสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของแฮร์โรว์ (Harrow, 1972: 96-99) ลำดับขั้นของการเรียนรู้ทางด้านการปฏิบัติ เริ่มจากขั้นที่ 1 การเลียนแบบ ขั้นที่ 2 ขั้นลงมือกระทำ ขั้น 3 กระทำอย่างสมบูรณ์ ขั้นที่ 4 ขั้นแสดงออก ขั้นที่ 5 ขั้นกระทำอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนรู้ตามลำดับขั้นการลงมือกระทำ การฝึกฝนส่งผลให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะปฏิบัติดนตรี สามารถปฏิบัติทักษะพื้นฐานในการเล่นกีตาร์ และส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนดนตรีเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ ชานนท์ จงจินากุล (2565: 70-71) ที่สรุปว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวิส นั้น เหมาะสมกับการฝึกทักษะปฏิบัติอย่างแท้จริง มีขั้นตอนการสอนที่เป็นลำดับอย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถจักร์ ทิพย์เลิศ (2560: 69) ที่พบว่า ผลการวิเคราะห์ทักษะการปฏิบัติกีตาร์ก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ดังนั้นการนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของ Davies (Davies, 1971: 50-56) มาประยุกต์ใช้ในชั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติทักษะ ส่งผลให้สามารถเล่นกีตาร์ได้ รวมถึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ แต่ด้วยทักษะการปฏิบัติกีตาร์ของ Davies (Davies, 1971: 50-56) ที่นำมาสร้างชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐานนั้นมีข้อจำกัดในด้านของทักษะความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นทักษะทางดนตรีที่มีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน ดังนั้นการพัฒนาและสร้างชุดฝึกจึงต้องมีการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุมการเรียนรู้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ชุดฝึกกีตาร์ขั้นพื้นฐานเพื่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีผลการศึกษาทักษะการปฏิบัติกีตาร์โดยการใช้ชุดฝึก และแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า เป็นชุดฝึกที่เน้นการเรียนรู้ทางดนตรีตามพัฒนาการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมุ่งเน้นทักษะการปฏิบัติดนตรีที่หลากหลายตามการออกแบบทั้ง 8 ชุด ซึ่งในการออกแบบและสร้าง คำนึงถึงการสอนดนตรีจึงได้มีการสอดแทรกความรู้ทางทฤษฎีสากล คอร์ดและจังหวะ บันไดเสียง และการดำเนินคอร์ด เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกปฏิบัติเพื่อให้ นักเรียนได้เกิดความเข้าใจในการเรียนดนตรี สามารถประยุกต์เพื่อปฏิบัติเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ นำไปสู่การต่อยอดความรู้ทางดนตรีในอนาคต ในการพัฒนาชุดฝึกผู้เรียนต้องได้รับความรู้เกี่ยวกับประวัติของเครื่องดนตรี และวรรณคดีดนตรี ที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจลึกซึ้งในบทเพลงจนเกิดสุนทรียภาพ สอดคล้องกับ ญรฐธ สุทธจิตต์ (2541: 12-37) ได้กล่าวว่า พัฒนาการด้านดนตรีของเด็กในช่วงอายุระหว่าง 12-15 ปี สามารถรับรู้เกี่ยวกับแนวคิดด้านดนตรีได้ครบถ้วน และเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรี เรื่องจังหวะ ระดับเสียง รูปแบบ เสียงประสาน รูปพรณสีสน และลักษณะของเสียง และเด็กในวัยนี้ ต้องจัดการเรียนการสอนเนื้อหาดนตรีที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนเพื่อให้เกิดความสนใจดนตรี ดังเช่น การนำบทเพลงดนตรีสมัยนิยมเข้ามาสู่การจัดการเรียนการสอนเนื่องจากบทเพลงประเภทนี้มีจังหวะเร้าใจ เนื้อหาและความหมายในบทเพลง สนุกสนาน เข้ากับความคิดความอ่านของนักเรียนในวัยนี้เป็นอย่างดีจากพัฒนาการ การเรียนรู้ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำบทเพลงสมัยนิยมเข้ามาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการฝึกปฏิบัติกีตาร์ ส่งผลให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความเข้าใจ และมีเจตคติทางดนตรีที่ดี เพื่อส่งเสริมการมีสุนทรียภาพทางดนตรีได้อีกด้วย

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 คือ การทดลองในขั้นต้น การทดลองในครั้งที่ 1 แบบเดี่ยว 3 คน พบว่า ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.33/88.00 การทดลองในครั้งที่ 2 แบบกลุ่ม 9 พบว่า ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.22/85.67 และในการทดลองในขั้นสอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.30/88.20 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาชุดฝึกทั้งในขั้นตอนการสร้าง การพัฒนาตามแนวคิดของ บุญแก้ว ควรหาเวช (2542: 97-99) ได้ ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ ต้องเริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดเรื่อง และวัตถุประสงค์ สร้างแบบฝึกทักษะ สร้างแบบประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ รวบรวมแบบฝึก และนำชุดฝึกทักษะที่สร้างไปทดสอบหาประสิทธิภาพ ปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกทักษะและนำชุดฝึกทักษะที่แก้ไขแล้วไปใช้จริง นอกจากนี้ วีระ ไทยพานิช (2548: 247-252) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะไม่ควรต่ำกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับณัฐกร ชาคโรทัย และ นุฏฐิกา สุนทรณผล (2560: 32) การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง พบว่า ชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น มีค่าประสิทธิภาพ 80.15/83.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ยังสอดคล้องกับสันติ มุสิกกา (2565: 2014) ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร และพบว่า ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น มีประสิทธิภาพด้านกระบวนการต่อประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์เท่ากับ 80.41/80.0

ดังนั้นชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่สร้างขึ้น มีองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะอย่างครบถ้วน และผ่านการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพอย่างเป็นระบบตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ จึงทำให้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถพัฒนาให้ให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับทักษะกีตาร์ สามารถปฏิบัติทักษะกีตาร์จนสามารถบรรเลงเป็นบทเพลงได้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนดนตรีอีกด้วย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาชุดฝึกจากแนวคิด และทฤษฎีในการพัฒนาชุดฝึกกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ตามรูปแบบการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติของ Davies (Davies, 1971: 50-56) เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนฝึกทักษะปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน สามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การปฏิบัติทักษะ ส่งผลให้สามารถเล่นกีตาร์ ซึ่งผลการวิจัยของ อรรถวัตร ทัพยเลิศ (2560: 65) ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติกีตาร์ตามแนวคิดของเดวิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และ อินทิรา รอบรู้ (2561: 200) ที่ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตติ แฉ่แต่ และคณะ (2564: 159) ที่ได้ศึกษาการสร้างชุดกิจกรรมการปฏิบัติกีตาร์ไฟฟ้าขั้นพื้นฐาน ชุมมนดนตรีสากลโรงเรียนวัดยานนาวา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมปฏิบัติกีตาร์ขั้นพื้นฐาน ชุมมนดนตรีสากลโรงเรียนวัดยานนาวา มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนานาชาติพิบิสต์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทสรุป

พัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน โดยการนำหลักสูตร Cambridge lower Secondary Music นำมาสู่การออกแบบชุดฝึกทักษะ ได้แก่ (1) กีตาร์พื้นฐาน (2) เฟรตบอร์ด กีตาร์ (3) ทฤษฎีดนตรีพื้นฐานสำหรับปฏิบัติกีตาร์ (4) เรื่องคอร์ดโน้ตเสียง C และ จังหวะ (5) เรื่องคอร์ดโน้ตเสียง G และจังหวะ (6) เรื่อง การดำเนินคอร์ด (I-vi-iii-V) (7) การดำเนินคอร์ด (IV-ii-V-I) และ (8) ชุดฝึกทักษะที่ 8 เรื่อง ตัวอย่างเพลงสมัยนิยม

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพที่ 81.30/88.20 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และเป็นไปตามสมมติฐานและผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังการใช้ของชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า คะแนนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สูงกว่าคะแนนก่อนใช้ชุดฝึกทักษะ กีตาร์ขั้นพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานพบว่า การพัฒนาชุดฝึกทักษะนี้จะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในด้านทฤษฎี และ การปฏิบัติดนตรี เชื่อมโยงกับทักษะทางดนตรี ทั้ง 5 ทักษะ ทั้งการฟัง การร้อง การเล่น การเคลื่อนไหว และความคิดสร้างสรรค์ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งองค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาชุด ฝึกทักษะกีตาร์ คือ การคัดเลือกบทเพลงที่นำมาสู่การปฏิบัติดนตรี ชุดฝึกทักษะควรนำ บทเพลงดนตรีสมัยนิยมที่เป็นแนวดนตรีที่อยู่ในความสนใจ ความต้องการของนักเรียนใน วัยนี้เข้ามาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการฝึกปฏิบัติกีตาร์ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ และ ความสนใจของนักเรียน สามารถนำไปสู่การสร้างเจตคติทางดนตรีที่ดีเพื่อส่งเสริมการมี สุนทรียภาพทางดนตรีให้เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการ เรียนการสอน และการพัฒนาทักษะการเล่นกีตาร์ของนักเรียน และสามารถนำไปสู่การ ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนดนตรีในเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ทั้งในเรื่อง ของทฤษฎีดนตรี และการปฏิบัติเครื่องดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล กับทั้งผู้เรียนและผู้สอนในการพัฒนาทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียน

รายการอ้างอิง

- กมลธรรม เกื้อบุตร. (2554). กระบวนการสอนกีตาร์คลาสสิกของกีดินันท์ สดประเสริฐ. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 3(1), 165-183.
- ชานนท์ จงจินากุล. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติกลองชุดตามแนวคิดของเดวิส รายวิชาดุริยางค์สากล 2 สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ดศ.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2540). *กิจกรรมดนตรีสำหรับครู* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2561). *ดนตรีศึกษา หลักการและสาระสำคัญ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐกร ชาคโรทัย, และ นฤธิ์กา สุนทรธนะผล. (2560). การพัฒนาชุดการสอนกีตาร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ แผนกสามัญหญิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 21(2), 32-40.
- ตติ แซ่แต้, พิมพ์มาศ พร้อมสุขกุล, ชาลินี สุริยนเปล่งแสง, และ วรสรณ์ เนตรทิพย์. (2564). การสร้างชุดกิจกรรมการปฏิบัติกีตาร์ไฟฟ้าขั้นพื้นฐาน ชุมชนดนตรีสากล โรงเรียน วัดยานนาวาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. *วารสารศิลปกรรมบูรพา*, 24(1), 159-169.
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2542). *นวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศธร ห่องแสง, และ คมกริช กรินทร์. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะประกอบการเรียนการสอนกีตาร์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 12(2), 292-300.

การพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์ขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนนานาชาติพิบิสส์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

- วีระ ไทยพานิช. (2548). *แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมนึก อุ่นแก้ว. (2563). *ทฤษฎีดนตรีแนวปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 10). อุตรธานี: ศักดิ์ศรีอักษร
การพิมพ์.
- สันติ มุสิกกา. (2565). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น (Guitar Basic)
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร. *วารสาร มจร. อุบล
ปริทรรศน์*, 7(2), 2009-2022.
- สิริวิชญ์ คิมหาร. (2551). *เรียนลัดหัดเล่นกีตาร์ ด้วย Guitar Pro*. กรุงเทพฯ: วิตตี กรุ๊ป.
- อริวัฒน์ พรหมจันทร์, และ อินทิรา รอบรู้. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนรู้การเล่นกีตาร์ขั้น
พื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา. *วารสารชุมชน
วิจัย*, 12(3), 200-210.
- อรรถวัตร ทิพย์เลิศ. (2560). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติ
กีตาร์ตามแนวคิดของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. (ภาษาไทย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- Bloom, B.S. (1964). *Taxonomy of Education Objectives, Handbook 1: Cognitive
Domain*. Boston: David Mekey.
- Cambridge Assessment International Education. (2019). *Cambridge Lower
Secondary Music Curriculum outline*. Cambridge University. [https://
www.cambridgeinternational.org/Images/554153-cambridge-lower-
secondary-curriculum-outline-music.pdf](https://www.cambridgeinternational.org/Images/554153-cambridge-lower-secondary-curriculum-outline-music.pdf)
- Chapman, R. A. (1993). *The Complete Guitar*. London: Dorling Kindersley
Publishing Inc.

- Davies, I.K. (1971). *The Management of Learning*. London: McGraw - Hill.
- Fitz – Gibbon, C. T. & Morris, L. L. (1987). *How to design a program evaluation*. London: Newbury Park.
- Harrow, Anita J. (1972). *A Taxonomy of the Psychomotor Domain: A Guide for Developing Behavioral Objectives*. New York: David McKay Co.
- Piaget, J. (1936). *Origins of intelligence in the child*. London: Routledge & Kegan Paul.

Received: June 14, 2023

Revised: August 22, 2023

Accepted: September 6, 2023